

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి: 46 సంచిక: 10 విజయవాడ 20-9-2013 పేజీలు: 8 వెల: రు.5.00

గ్రామీణ జీవన సేకల విద్వంసాలకు కారకులైన పాలకులు నిత్యజీవన, మౌలిక సౌకర్యాల పరిష్కారానికి సంఘటితపోరాటమే కీర్తవ్యం

గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాలనే తేడాలేకుండా దేశంలోని యావన్నుంది ప్రజానీకం దినదినగండంగా బతుకు లీడుస్తున్నారు. ముఖ్యంగా, దేశంలో నూటికి ఎనభైమంది పైగా ఆధారపడివున్న గ్రామీణ ప్రాంతాలలో వ్యవసాయకూలీల, చేతివృత్తిదార్ల, సన్న-చిన్నకారు రైతుల-ముఖ్యంగా కౌలురైతుల జీవనం ప్రశ్నార్థకమౌతోంది. దున్నేవానికి భూమి లేదు. చేతినిండా పనిలేదు. చేతివృత్తులు చితికిపోయాయి ప్రధానంగా దళితులుగా వున్న వ్యవసాయకూలీలు కులవివక్ష, అణచివేత, అగ్రకుల దురహంకార దాడులకు గురౌతున్నారు. చుక్కలు దాటుతున్న నిత్యావసర వస్తువుల ధరలతో, ఆర్థికతెల-పన్నులతో బతుకుబండి నీడుస్తున్నారు. ఇక, పిల్లలకు నాలుగు అక్షరముక్కలు, తలదాచుకోను చిన్నపాటిగాడు, శరీరం కప్పుకునేందుకు జానెడు గుడ్డ కర్రలైనా జనాభా లెక్కలలో సంఖ్యగా మాత్రమే మిగిలివున్నారు. ఈడొచ్చిన ఆడపిల్లలకు పెండ్లిళ్ళు చేయలేక, కుటుంబంలో అనారోగ్యానికి గురైన ఒక్కరికి కూడా వైద్యం చేయించుకోలేకున్నారు. రక్షిత మంచినీటికి నోచుకోక కలుషిత జలాలతో నిరంతర రోగగ్రస్తులవుతున్నారు. అంగవైకల్య జననాలు, పోషకాహారలోపం, శిశుమరణాలు, అజ్ఞానం, మూఢనమ్మకాలతో ముంచెత్తబడివున్నారు. మండే ఎండలకు, జడివాసలకు, చలిగాలులకు పండుటాకుల్లా అసంఖ్యాకంగా రాలిపోతున్నారు.

రైతులు-ప్రతి వ్యవసాయ సీజనులో విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందుల ధరలు అనూహ్యంగా పెరగటం; బ్యాంకులద్వారా ప్రభుత్వరణాలు లభించక ప్రైవేటు వడ్డీవ్యాపారులపై ఆధారపడాల్సివలం; ప్రభుత్వం సబ్సిడీలన్నింటినీ దిగకోయటం; సాగునీటి సమస్యలు, కరెంటు కష్టాలకు తోడు ప్రకృతి విపత్తులు తోడవటం; చేతికొచ్చిన పంటకు గిట్టుబాటు ధరకాదుగదా, ప్రభుత్వ కనీసమద్దతు ధర లభించకపోవటం; మార్కెట్ దళారీల కపటనాటకాలతో ప్రతి ఏడాది రుణఊబిలో అంతకంతకూ కారుకుపోతున్నారు; బయటపడేదారికానక గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలోనే మూడున్నర లక్షలమందికి పైగా రైతులు బలవన్నరుణాల పాల్పడటమే, నేటి వ్యవసాయరంగ సంక్షోభ తీవ్రతను చాటిచెప్తున్నది.

ప్రపంచంలోనే అత్యధికంగా మనదేశంలో సాగుకు యోగ్యమైన భూములు 60 కోట్ల ఎకరాలు వున్నాయి. అందులో ఇప్పటికే మొత్తంగా సాగులోకి తెచ్చిన భూమి 30 కోట్ల ఎకరాలు మాత్రమే. భూసంస్కరణచట్టంలోని లొసుగుల నడుపెట్టుకొని అనేకమంది భూయజమానులు బినామీ పేర్లతో వందల, వేల ఎకరాలకు తమ గుప్పెటలోనే పెట్టుకున్నారు. ఏమైనా, చట్టప్రకారం మిగులు భూములుగా లెక్కదేల్చామన్న 6 కోట్ల ఎకరాలలోనూ ఒక్కశాతం మాత్రమే పంపిణీ చేయగలిగామని ప్రభుత్వమే నిస్సిగ్గుగా చెబుతోంది. మరోవైపున, ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమే ఈనాటికీ గ్రామీణ జనాభాలో 31 శాతం పైగా కుటుంబాలకు సెంటు భూమిలేదు. సాగవుతున్న భూములలో కూడా, సమాజంలో 60శాతంగావున్న అట్టడుగు వర్గాల ప్రజల చేతుల్లో కేవలం ఐదుశాతం భూమి మాత్రమే వుంది. కాగా, సమాజంలో 10శాతంగావున్న ధనికవర్గాల చేతుల్లో 50శాతం భూములు పోగుబడి వున్నాయి.

ఇక, ఉత్తరాన గంగమొదలు, దక్షిణాన కావేరి వరకు మనదేశంలో జీవనదులు లెక్కకు మిక్కిలిగా వున్నాయి. 'ప్రవహించే బంగారమైన' ఈ జలసంపదను నిల్వచేసి, సాగునీరు, తాగునీరు, విద్యుత్తు నందించే పథకాలు చేపట్టకపోవటంతో, ఈనాటికీ అపార జలనిధి సముద్రాల పాలవుతోంది.

కనుక, సాగుకు యోగ్యమైన భూఖండాలను, అంతలేని జలవనరులను, అపార మానవశ్రమశక్తిని అనుసంధానం చేయగలిగితే, నిస్సందేహంగా మనదేశ జనాభాకు రెట్టింపు సంఖ్యలో ప్రజలకు ఆహారధాన్యాలను అందజేయవచ్చు.

ఐతే, సామాన్యుడికి సైతం అత్యంత సులభంగా అర్థమయ్యే ఈ అంశం, మనదేశ పాలకులకు తెలియనిదేమీ కాదు. గత ఆరున్నర దశాబ్దాల దళారీ పాలకుల ఉద్దేశపూరిత నిర్లక్ష్యం కారణంగానే, అసంఖ్యాక భూములు పడావుగా పడివున్నాయి. అంతులేని జలసంపద ఉప్పునీటి పాలవుతోంది. ఏతావాతా, విశాల గ్రామీణ ప్రజానీకం వ్యవసాయం గిట్టుబాటుగాక, కనీస ఉపాధికరవై పొట్టచేతబట్టుకొని ప్రవాహంలా వలసలబాట సాగుతున్నారు. పాలకులు, వీరిని తమ దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడి నిరంతరం ఎదురుచూపులు చూసే వారిగా మిగల్చుజూస్తున్నారని మినహా, సమగ్రాభివృద్ధికి చర్యలు తీసుకోరనేది స్పష్టం.

ప్రధాన ఉత్పత్తిసాధనమైన భూమి పంపిణీ జరగకుండా, వ్యవసాయానికి పెద్దఎత్తున ప్రోత్సాహకాలు కల్పించి దిగుబడులు పెంచకుండా, వ్యవసాయ ఉత్పత్తులపై ఆధారపడిన పరిశ్రమలు స్థాపించకుండా-వాస్తవ అర్థంలో స్థూల జాతీయ అభివృద్ధి, తలసరి ఆదాయాల పెరుగుదల సాధ్యం కావు. అనాడే ప్రజలు తమకు అవసరమైన పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులను, ఇతర సరుకులను కొనుగోలుచేయగలుగుతారు. ప్రజలందరి ఈ అవసరాలు తీర్చటానికి తిరిగి అధికసంఖ్యలో పరిశ్రమల స్థాపన అనివార్యమౌతుంది. తద్వారా వ్యవసాయ, పారిశ్రామికరంగాల్లో ఉపాధి, ఉద్యోగవకాశాలు గణనీయంగా పెరిగి, నిరుద్యోగ సమస్య పరిష్కారానికి మార్గం సుగమమౌతుంది.

పదకొండు పంచవర్ష ప్రణాళికలు పూర్తయినా, వాస్తవ అర్థంలో ప్రజల సమగ్రాభివృద్ధికి అవసరమైన ఈ పథకాలు అమలుచేయకపోగా, అభివృద్ధిపేరిట పాలకులు ప్రజాజీవన విద్వంసానికి పాల్పడుతున్నారు. చిన్నతరతర రైతుల భూములను కూడా గుంజుకొని బడాకంపెనీలకు కట్టబెడుతున్నారు; మనదేశ సహజ సంపదను వారికి దోచిపెడుతున్నారు; మన ప్రజల శ్రమశక్తిని కారుచౌకగా కొల్లగొడ్డున్నారు. లక్షల కోట్ల ప్రజాధనాన్ని రాయితీల పేరిట వారికి ధారాదత్తంచేస్తున్నారు. దాని ఫలితమే ఆగని, ఎడతెగని ఈ జీవన విద్వంసం!

దేశీయ పరిశ్రమల అభివృద్ధిలేదు; ఉన్న పరిశ్రమలకే మనుగడలేదు; దేశీయ అవసరాలకు అనుగుణమైన ఆవిష్కరణలు లేవు. కేవలం సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి కంపెనీల, బడాపెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాలే పరమావధిగా దుర్మార్గమైన విధానాలు అమలుచేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ రంగంలోని పరిశ్రమలను అమ్మివేస్తున్నారు. దేశరక్షణ రంగ పరిశ్రమతోసహా అన్నిరంగాలలోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకు గేట్లు బార్లా తెరిచారు. రిటైల్ రంగంలోకి సామ్రాజ్యవాద వ్యాపార కంపెనీలను అనుమతించి కోట్లమంది చిన్నవ్యాపారుల పొట్టగొడ్డున్నారు.

ప్రజలను ఇన్ని విధాలా కష్టాల పాల్పెస్తున్న పాలకులు, ఎన్నికలలో తమ గెలుపును ఖాయం చేసుకునేందుకు, ప్రజలను సరికొత్తగా భ్రమలలో ముంచేందుకు ఎప్పటికప్పుడు కొత్త పాచికలను ప్రయోగిస్తూవస్తున్నారు. దేశంలోని 82 కోట్లమందికి (67శాతానికి) ఒక్కొక్కరికి నెలకు 5 కిలోల ఆహారధాన్యాలను రాయితీపై (బియ్యం కిలో 3 రూ॥కు, గోధుమలు కిలో 2 రూ॥కు, తృణధాన్యాలు కిలో 1 రూ॥చొ॥న) అందజేస్తామంటూ ఇటీవలే (తరువాయి 2వ పేజీలో)

లోపలి పేజీల్లో...

- ◆ శ్రీలంక : ఐక్యతకోసం, ప్రజాస్వామ్య హక్కులకోసం పోరాటం
- ◆ ప్రపంచవ్యాపితంగా పని ప్రదేశాల్లో 'ప్రమాదాలు' - కార్మికుల దుర్మరణాలు
- ◆ జాతీయ భూసంస్కరణల విధాన ముసాయిదా : సంస్కరణలు అంటే అర్థమేమిటి?
- ◆ ఛత్తీస్ఘడ్, మధ్యప్రదేశ్ : గిరిజన యువతులపై ఘోరాలు
- ◆ అమలుచేయల్సింది రుణఅర్హతకార్డులు కాదు, కౌలుదారీ చట్టాలు

దురాక్రమణకు దౌత్య మునుగువేస్తున్న సామ్రాజ్యవాదులు

గల్ఫ్ ప్రాంతంలోని చమురు వనరులపై ఆధిపత్యం పొందటం ద్వారా ప్రపంచాధిపత్యాన్ని నిలబెట్టుకోవాలన్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం గల్ఫ్ ప్రాంత దేశాలను పాదాక్రాంతం చేసుకునేందుకు పూనుకుంది. దీనికోసమే ఇరాక్, ఆఫ్ఘనిస్తాన్ల దురాక్రమణ యుద్ధం సాగిస్తున్నది. తన విధానాలకు లోబడని ఇరాన్పై ఆంక్షలు విధించింది. సిరియాపై నిరంతరం దాడులు చేస్తానంటూ ప్రకటిస్తున్నది. ముస్లిం మతోన్మాదశక్తులను పెంచి, పోషించి, ఆయుధాలందించి గల్ఫ్ దేశాలలో అంతర్బద్ధ స్థితిని కల్పిస్తున్నది. ఈ నేపథ్యంలోనే సిరియా పరిణామాలను పరిశీలించాలి.

సిరియాలోకి వందలాది ముస్లిం టెర్రరిస్టు శక్తులను డబ్బులు, ఆయుధాలు యిచ్చి చొరబెట్టింది. వీటితో సిరియా నేషనల్ కౌన్సిల్ అన్నదానిని సౌదీ అరేబియాలో ఏర్పాటుచేసింది. దీనినే సిరియా ప్రభుత్వానికి ప్రతిపక్షంగా పేర్కొంటూ, అస్సాద్ ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోయాలని పూనుకుంది.

దీనిలో భాగంగానే సిరియా ప్రజలపై అస్సాద్ ప్రభుత్వం రసాయనిక ఆయుధాలు ప్రయోగించిందంటూ ఆరోపణలు చేసింది. ఈనాటివరకూ దీనికి ఎలాంటి ఆధారాలూ చూపలేదు. రసాయనిక ఆయుధాలలో అమాయక ప్రజల వధను నిలిపివేసేందుకు సిరియాపై దాడిచేస్తానని ప్రకటించింది.

అయితే సిరియాపై దాడికి అమెరికా పార్లమెంటు ఉభయసభల్లోనూ ఆమోదం పొందటం సాధ్యపడదని తెలియటంతోనూ, మరొక యుద్ధాన్ని సాగించటంపట్ల అమెరికా ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకతరాలవటంతోనూ, సిరియాపై దాడికి ఐరాస భద్రతా మండలిలో తీర్మానం ప్రవేశపెడితే రష్యా, చైనాలు వీటో చేస్తాయని స్పష్టమవటంతోనూ, అమెరికా అధ్యక్షుడు ఒబామా ఒకడుగు వెనక్కివేసి దౌత్యమార్గాల్లో పరిష్కారానికి ప్రయత్నంచేసి శాంతియుత పరిష్కారానికి మరో అవకాశం యిచ్చి చూస్తానని ప్రకటించాడు. అయినా సిరియాపై యుద్ధ ప్రయత్నాలను అది మానుకోలేదు.

ఒబామా చెప్పిన దౌత్యమార్గాల్లో రష్యా చేసిన ప్రతిపాదన ఒకటి. సిరియా వద్దనున్న రసాయనిక ఆయుధాలను ఒక అంతర్జాతీయ పర్యవేక్షణ బృందానికి అప్పగించాలి. ఆ బృందం వాటిని 2014 మార్చినాటికి నిర్వీర్యం చేయాలి అని రష్యా ప్రతిపాదించింది. దీనిపై రష్యా, అమెరికాల మధ్య చర్చలు జరిగాయి. తన వద్ద ఇంకా రసాయనిక ఆయుధాలులేవని అస్సాద్ ప్రభుత్వం ఎలాంటి సందేహానికీ తావులేకుండా నిరూపించుకోవాలనీ, ఒప్పుదాన్ని ఉల్లంఘించినట్లు తెలిస్తే సిరియాపై దాడిచేసే అధికారం అమెరికాకు ఉండాలనీ, అమెరికా పట్టుపట్టింది. అయినా చివరకు రష్యా ప్రతిపాదనకు ఒప్పుకుంది. సిరియా ఈ ప్రతిపాదనను అంగీకరించింది. రసాయనిక ఆయుధాల సదస్సు తీర్మానంపై సంతకం చేయటానికి సిద్ధమైంది.

1993లో రసాయనిక ఆయుధ సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సు రసాయనిక ఆయుధాల తయారీనీ, వినియోగాన్నీ, అమ్మకాలనూ నిషేధించింది. 189 దేశాలు దీనిపై సంతకాలు చేశాయి. దీనిపై సంతకం చేసిన ఇజ్రాయిల్ ఇంతవరకూ దానిని ఆమోదిస్తూ తీర్మానం చేయలేదు. మయన్మార్, అంగోలా, ఉత్తరకొరియా, ఈజిప్టు, దక్షిణసూడాన్, సిరియా దేశాలు దీనిపై సంతకాలు చెయ్యలేదు. సదస్సు రసాయనిక ఆయుధాలపై నిషేధం విధించిందిగానీ దానిని అమలు జరిపేందుకు తగిన యంత్రాంగాన్నిగానీ, విధివిధానాలనుగానీ రూపొందించలేదు. 1950-53లో ఉత్తర కొరియాపై మొదటిసారిగా రసాయనిక ఆయుధాలను వాడిన అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం, ఈనాడు సదస్సు తీర్మానాన్ని అమలుజరిపే పోలీసు బాధ్యతను తానే తీసుకుంది.

సదస్సు తీర్మానంచేసి 30ఏళ్ళు గడిచినా, తీర్మానాన్ని అమెరికా పార్లమెంటు ఆమోదించినా, ఇప్పటికీ అమెరికా రసాయనిక ఆయుధాలను తయారు చెయ్యటం మానలేదు. నిల్వలను నిర్వీర్యం చెయ్యలేదు. ప్రాస్సు వేసిన అంచనా ప్రకారం, అమెరికా వద్ద నేడు 3వేల టన్నుల రసాయనిక ఆయుధాలున్నాయి. తీర్మానంపై సంతకంచేసిన ఇజ్రాయిలు వద్ద కూడా ఇన్ని ఆయుధాలు ఉన్నాయి. సంతకం చెయ్యని ఈజిప్టు వద్ద రసాయనిక ఆయుధాలున్నాయి. వాటిని యెమెన్లో తిరుగుబాటుదారులను అణచివేసేందుకు వాడాలనీ కూడా చెప్పింది. తానూ, తన తైనాతీలు రసాయనిక ఆయుధాలు కలిగి వుండటం ఆత్మరక్షణచర్య అట, కాగా ఇతరులు కలిగివుంటే దుర్మార్గమట! అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం మరోసారి తన దురాక్రమణ స్వభావాన్ని బయటపెట్టుకుంది.

అమెరికా, రష్యాల మధ్య కుదిరిన ఒప్పుదం కూడా సామ్రాజ్యవాద ఆధిపత్య స్వభావాన్నే కలిగివుంది. ఒకటి : సిరియాకున్న రసాయనిక ఆయుధాలను ఒక అంతర్జాతీయ పర్యవేక్షణ బృందానికి అప్పచెప్పి, వాటిని నిర్వీర్యం చెయ్యాలన్న అంశం అమలుజరిగితే, అది సిరియాలోకి విదేశీ సైనిక ప్రవేశాన్ని ఆమోదించటమే. ఈ ఆయుధాలను స్వాధీనం చేసుకోవటానికి కనీసం 8నెలలు పడుతుంది. వాటిని నిర్వీర్యం చేసేందుకు కనీసం రెండేళ్ళు పడుతుంది. ఇక్కడ ఏమాత్రం తొందరపడ్డా ప్రమాదాలు జరిగి, రసాయనాలు విడుదలై వినాశానికి దారితీస్తుంది. నిర్వీర్యంచేసే ప్రక్రియ అతినెమ్మడిగా, అత్యంత జాగరూకతతో సాగాలి. కనీసం మూడేళ్ళపాటు ఈ ఆయుధాలు టెర్రరిస్టుల చేతిలో పడకుండా చూడటమనే సాకుతో ఒక అంతర్జాతీయ సైనికబృందాన్ని పంపుతారు. ఈ సైనికబృందంలో చేరటానికి అమెరికా, ఫ్రాన్సులే ముందుంటాయి. ఆ విధంగా సామ్రాజ్యవాదుల సైనికులు సిరియాలో కాలుమోపుతారు. తిరుగుబాటుదారులనబడే తన తైనాతీలకు వత్తాసుగా (తరువాయి 2వ పేజీలో)

అమలు చేయాల్సింది రుణఅర్హత కార్డులు కాదు, కౌలుదారీ చట్టాలు

సేద్యానికి సకాలంలో సాగునీరు అందక ఎరువులు, విత్తనాలు క్రిమిసంహారక మందుల ధరలు పెరిగి సేద్యపు ఖర్చులు భారంగా మారటం, ప్రకృతి వైపరీత్యాలవలన పంటలకు తీవ్రనష్టం వాటిల్లటం, పండిన పంటలకు న్యాయమైన ధర లభించకపోవటం, ఫలితంగా పెట్టిన పెట్టుబడికూడా రాక అప్పులపాటోతున్న రైతాంగం చివరకు ఆత్మహత్యలు చేసుకోవాల్సిన పరిస్థితికి నెట్టబడుతున్నారు. కౌలురైతాంగం మరింత సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. పంటఖర్చులతోపాటు కౌలుకి కూడా పెట్టుబడి సమకూర్చుకోవాల్సి వస్తున్నది. వీరికి బ్యాంకులనుండి సంస్థాగత రుణాలు అందక అధిక వడ్డీలకు అప్పులు చేస్తున్నారు. అందుకు కారణం కౌలు భూమి ద్వారానైనా ఉపాధి పొందుతామనే ఆశ. ప్రకృతి వైపరీత్యాలవలన నష్టాలపాలైన వీరికి ప్రభుత్వం అందించే నామమాత్రపు సహాయం, సబ్సిడీ కూడా అందదు. కౌలుభూమితో ఉపాధి పొందుదామనుకొన్న వీరు చివరికి, వున్న ఆసరాను కూడా పోగొట్టుకొని నిలువ నీడలేని, బ్రతుకుదెరువు కానరాని పరిస్థితికి నెట్టబడి ఆత్మహత్యలకు పాల్పడవలసి వస్తున్నది. ఆత్మహత్యలు చేసుకొన్న రైతుల్లో 80శాతండాకా కౌలురైతులే అన్న వాస్తవం వారి సంక్షోభాన్ని తెలియజేస్తున్నది.

కౌలురైతులు ఇంత దారుణమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కోవటానికి ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన విధానాలే కారణం. వలసపాలనలోనూ, 'స్వతంత్ర' పాలనలోనూ కౌలుదార్లకు రక్షణ కల్పించాలని, సేద్యానికి విత్తనాలు, ఎరువులు సబ్సిడీ రూపంలో అందించాలని, పంట ఖర్చులకు బ్యాంకులద్వారా రుణాలు అందించాలని అనేక ఉద్యమాలు సాగించారు. ఉద్యమం మిలిటెంట్ స్వభావం సంతరించుకొంది. ఉద్యమాలను దారిమళ్లించే విధంగా, కౌలురైతులకు భ్రమలు కల్పిస్తూ తీసుకువచ్చినవే-తెలంగాణ రక్షిత కౌలుదారీ చట్టం, ఆంధ్రా కౌలుదారీ చట్టాలు!

1950లో చేసిన తెలంగాణ రక్షిత కౌలుదారీ చట్టం, కౌలుదార్లందరినీ ఒక విభాగంగా గుర్తిస్తుంది. ఈ చట్టంప్రకారం ఆరు సంవత్సరాలపాటు కౌలుదారునిగా కొనసాగితే, ఆ భూమి స్వాధీనం పొందేవాళ్ళు అతనికి వుంటుంది. అతడు ఆ భూమిని కొనుగోలు చేసుకోవచ్చు. భూయజమానుల నుండి భూములను కొనుగోలు చేసుకోవటానికి హక్కుగల రక్షిత కౌలుదార్లందరికీ భూయజమాన్య హక్కులను బదలాయించి అప్పగించాలి. వారిని ఆ భూయజమానిగా గుర్తిస్తూ తాశీల్దార్ ఒక సర్టిఫికేట్ మంజూరుచేయాలి. భూమిపై కౌలుహక్కు వంశపారంపర్యంగా వస్తుంది. కౌలుదారుడు భూమిని తనఖాపెట్టుకోగలడు; ఆ భూమిద్వారా సంస్థల నుండి లబ్ధిపొందగలడు. ఈ విధంగా ఈ చట్టం కౌలుదారునికి హక్కులు కల్పిస్తూ అభ్యుదయకరంగా పైకి కన్పిస్తున్నా, ఆ హక్కులను కాలరాసేందుకు చట్టంలోనే భూస్వాములకు హక్కులు కల్పించారు. కౌలుకాలంలో కౌలు చెల్లించకపోయినా, భూమిని ఇతర విధానాలకు వినియోగించినా, కౌలుకాలం తీరకపోయినప్పటికీ కౌలు ఒప్పుదం రద్దుచేసుకొని భూయజమాని, కౌలుదారుని భూమినుండి తొలగించవచ్చు. అంతేకాకుండా స్వంత సేద్యంకోసం కౌలుదారుని నుండి భూమిని వెనక్కి తీసుకోవచ్చు. ఇది కౌలుదారునికి తీవ్ర నష్టాన్ని కలిగించేది; భూస్వాములకు చాలా ఉపయోగకరమైంది. చట్టంలో కల్పించిన అవకాశాలను ఉపయోగించుకొని కౌలు ఒప్పుదం ముగియకముందే పెద్దసంఖ్యలో కౌలుదార్లను భూములనుండి వెళ్లగొట్టారు. కొద్దిమంది మాత్రమే రక్షిత కౌలుదార్లుగా కొనసాగారు. ఈ విధంగా ఈ చట్టాన్ని నిర్వీర్యం చేశారు.

ఆంధ్రప్రాంతంలో కౌలుదారీ విధానం, ఆంధ్రప్రదేశ్ కౌలుచట్టం-1956 అనుసరించి వుంటుంది. వ్యవసాయక భూములకు సంబంధించి కౌలుదార్లు చెల్లించవలసిన న్యాయమైన కౌలు, భూస్వాములకు, కౌలుదార్లకు మధ్య

వుండవలసిన సంబంధాలను చట్టం నిర్దేశించింది. భూమిపై అనుభవ హక్కును కల్పించటం, భూస్వామికి గరిష్టకౌలు చెల్లించటం చట్టం లక్ష్యంగా పేర్కొంది. చట్టం అమలులోకి వచ్చే నాటికి కౌలు ఒప్పందాలన్నీ చట్టప్రకారం కొనసాగుతున్నట్లైనవి పేర్కొనటం జరిగింది. కౌలు ఒప్పందం ఆరు సంవత్సరాలు వుంటుంది. గడువు ముగియగానే ఒప్పందం మరో ఆరు సంవత్సరాలు కొనసాగుతుంది. షరతులు యథాతథంగానే వుంటాయి. కౌలుదారుడు ప్రభుత్వానికి, సహకార సంఘాలకు, భూ తనఖా బ్యాంకలతో సహా ఇతర సంస్థలకు కూడా తనఖా పెట్టుకోవచ్చు లేదా రుణాలు పొందవచ్చు. భూయజమాని భూమి అమ్ముకోదలిస్తే ఆ అవకాశం మొదట కౌలుదారుకే ఇవ్వాలి.

సక్రమంగా కౌలు చెల్లించకపోవటం, ఉపకౌలుకి ఇవ్వటం, ఒప్పందంలోని షరతులను ఉల్లంఘించటం వంటి సందర్భాల్లో తప్ప కౌలు ఒప్పందం రద్దుచేయటం సాధ్యంకాదు.

కౌలుదారీ చట్టాలవలన కొద్దిమంది కౌలుదారులకు మాత్రమే ప్రయోజనం కలిగింది. చట్టాలకు ముందు ఉన్న కౌలుదారులు చట్టపరిధిలోకి రావటంవలన వారు కౌలుహక్కులు పొందగలిగారు. వీరిలో కూడా కొందరిని దౌర్జన్యంగా భూస్వాములు తొలగించగలిగారు. కొందరు భూయజమానులు మాత్రమే చట్టప్రకారం గత కౌలుదార్లతో ఒప్పందం చేసుకొన్నారు. చట్టం వచ్చిన తర్వాత భూస్వాములు, ఇతర భూకామందులు, భూమి కౌలుకి లిఖితపూర్వక ఒప్పందాలు కాకుండా నోటీ మాట ఒప్పందాలే చేసుకున్నారు. ఇలాంటి కౌలుదారులకు చట్టంలో పేర్కొన్న హక్కులేవీ వర్తించలేదు. ప్రకాశం, గుంటూరు, క్రిష్ణాజిల్లాలో పలు సామాజిక సంస్థలు నిర్వహించిన సర్వేలో నూటికి నూరుశాతం కౌలు ఒప్పందాలు నోటీమాటపూర్వకంగానే వున్నట్లు వెల్లడైంది.

భూస్వాముల ప్రయోజనాలను పరిరక్షించే పాలకులు, ఏ చట్టం చేసినా వారి ప్రయోజనాలకు భంగం లేకుండానే చేస్తారు. కౌలుదారీ చట్టాలు అందుకు అడ్డంపడుతున్నాయి. చట్టపరిధినుండి భూస్వాములు తప్పించుకోవటానికి చట్టాలు కూడా దోహదపడ్డాయి. చిత్తశుద్ధిలేని పాలకులు అన్ని చట్టాలాగానే కౌలుదారీ చట్టాలను నిర్వీర్యం చేశారు. చట్టాలు చిత్తశుద్ధితో అమలు జరిపే పాలకులైతే ఎవరు కౌలుదారులన్నది గుర్తించి, భూస్వాములు అంగీకరించకపోయినా, కౌలుదారులకు హక్కులు కల్పించేవారు.

భూమిలేని గ్రామీణ పేదలకు లభించే ఉపాధి అవకాశాలు తరిగిపోయి ఉపాధిని వెతుక్కోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడి అందుకు కౌలుభూమికోసం పోటీ ఏర్పడి ఎటువంటి ఒప్పందాలు లేకుండా నోటీమాటగా భూమిని కౌలుకి తీసుకోవటం జరిగింది. భూయజమాని తనకిష్టమైతే భూమి కౌలుని కొనసాగించేవాడు; ఇష్టంలేని పక్షంలో మరో కౌలుదారునికి ఇచ్చేవాడు. ఈ విధంగా కౌలుదార్లకు రక్షణలేకుండా పోయింది. కౌలు చెల్లింపులో వచ్చిన మార్పులవలన రాష్ట్రంలోని అనేక ప్రాంతాల్లో కౌలు చెల్లింపు నేడు డబ్బురూపంలోకి మారింది. కౌలురైతులకు ఇది మరింత భారంగా మారింది.

పట్టిక-1

జిల్లా	రెన్యువల్	కొత్తవి	మొత్తం కార్డులు	పొందిన రుణం(కోట్లలో)
విజయనగరం	14,631	7,977	22,608	0.75
పశ్చిమగోదావరి	92,776	12,996	1,06,772	7.92
క్రిష్ణా	5,916	3,578	9,492	0.36
గుంటూరు	3,529	17,610	21,139	3.10
ప్రకాశం	-	-	-	-
నెల్లూరు	29,179	10,230	39,409	0.92
కర్నూలు	-	-	-	-
చిత్తూరు	8,389	784	9,152	0.05
నిజామాబాద్	2,100	2,988	5,088	0.20
మెదక్	497	1,109	1,606	0.00
వరంగల్	72	173	245	0.10
కరీంనగర్	1,765	4,960	6,725	0.00
ఆదిలాబాద్	1,425	928	2,958	0.00
రంగారెడ్డి	76	43	113	0.00
నల్గొండ	80	498	569	0.20
మహబూబ్ నగర్	428	228	656	0.00
ఖమ్మం	4,475	9,828	14,303	0.41
మొత్తం	2,22,848	7,00,489	3,23,337	23.32

ఆధారం : సాక్షి, జులై

యజమానులకే వుంటాయని పేర్కొంది. యజమానుల అంగీకారంతో యిచ్చిన కార్డులు చాలా తక్కువన్న వాస్తవాన్ని గ్రహించాలి. మిగతావన్నీ అందుకు విరుద్ధంగా జరిగినవే. ఈ కార్డులు కౌలురైతులకు బ్యాంకులనుండి రుణాలు ఇప్పించలేకపోయాయి. కార్డులతో రుణాలు ఇవ్వటం సాధ్యంకాదని, రైతుల అనుమతి పత్రం కావాలని అధికారులు చెప్పటంతో రైతులు నివ్వెర పోయారు. దీనిపైనా రైతుల్లో అగ్రహం వ్యక్తంకావటంతో బ్యాంకులను ఒప్పించి రుణాలు అందిస్తామని ప్రభుత్వం మాటల గారడీ ప్రారంభించింది.

మూడు సంవత్సరాల కాలంలో కౌలురైతులందరికీ ఈ కార్డులు కూడా ప్రభుత్వం ఇవ్వలేకపోయింది. కార్డులు పొందిన వారిలోనూ చాలా కొద్దిమందికి మాత్రమే రుణాలు అందాయి. రాష్ట్రంలో 30 లక్షలమంది దాకా కౌలురైతులు వుంటే ఈ సంవత్సరం ఇప్పటివరకు 3.23 లక్షలమందికి మాత్రమే రుణ పరపతికార్డులు యిచ్చారు. వీరికి బ్యాంకులు మంజూరుచేసిన రుణం 23.32 కోట్లు మాత్రమే. గత సంవత్సరం 4,23,328 మందికి రుణ అర్హతకార్డులు యిచ్చి, వారికి 2 వేల కోట్ల రుణాలు లక్షంగా ప్రకటించినప్పటికీ 270 కోట్లకు మించి రుణాలు మంజూరు కాలేదు. ఇది కూడా రైతు మిత్ర గ్రూపుల పేరుతోనే మంజూరు చేయటం జరిగింది తప్పితే కౌలుదార్ల క్రింద మంజూరు కాలేదు. గత వ్యవసాయ సీజన్, ఈ వ్యవసాయ సీజన్లను పోల్చి చూసుకంటే రుణ అర్హత కార్డులు, మంజూరు అయిన రుణంలో కూడా చాలా వ్యత్యాసం వుంది. ఈ సంవత్సరం కౌలురైతులకు అందిన రుణం కంటితడుపుకీ కూడా సరిపోని విధంగా వుంది.

ఈ సంవత్సరం 8.7.13 నాటికి రుణఅర్హత కార్డు పొందిన వారు, జిల్లాలవారీగా వారికి అందిన రుణం ఈ విధంగా వుంది. (పట్టిక-1 చూడండి)

ఈ పట్టికను పరిశీలిస్తే ఒక్కరైతుకు కూడా రుణం అందని జిల్లాలు ఎనిమిది వుండగా 10 నుండి 92 లక్షలు మాత్రమే అందిన జిల్లాలు ఏడు వుండగా, కోటికి పైగా రుణం అందిన జిల్లాలు 4 మాత్రమే వున్నాయంటే కౌలురైతులకు రుణపరపతి ఎంత ప్రహసనంగా మారిందో అర్థమౌతుంది. 3,23,337 కార్డులకుకూడా 23.32 కోట్లు రుణాలుగా యిచ్చారంటే సగటున ఒక కార్డుకు 721 రూ॥ రుణం యిచ్చారు. మరో రకంగా చెప్పాలంటే ఒక ఎకరానికి 5వేల రూ॥ల పంటరుణం అవసరమనుకుంటే కేటాయించిన రుణం దాదాపు 47 వేల మందికి మాత్రమే సరిపోతుంది. రుణకార్డులన్న వారిలో 14 శాతానికి మాత్రమే, కేటాయించిన రుణం సరిపోతుంది. ఎకరం వరిపండించటానికి కౌలుకాకుండా 25వేల రూ॥ల వరకూ పెట్టుబడి అవసరమన్న నిజాన్ని గుర్తుంచుకుంటే, ఈ రుణ వితరణ ఎంగిలిచెయ్యి విధిల్పిన పదే మెతుకుల వంటిది.

రుణకార్డుల మంజూరు కౌలురైతులకు ఎంతో మేలు చేసేదని అభివర్ణించిన ప్రతిపక్ష పార్టీలు, కొన్ని రైతుసంఘాలు కౌలు ఒప్పంద పత్రాలు లేకుండా బ్యాంకులు రుణాలు ఇవ్వని తెలిసికూడా ప్రభుత్వ నిర్ణయాన్ని ఎందుకు స్వాగతించారు? కౌలుదారీ చట్టాల అమలు గురించి ఎందుకు మాట్లాడలేదు? కౌలుదారీ చట్టం అమలు జరిగితేనే, కౌలు ఒప్పంద పత్రాలు కౌలురైతులు పొందగలుగుతారన్న విషయం వీరికి తెలిసే దాన్ని ఎందుకు డిమాండ్ చేయలేదు? ఒకే తానులో ముక్కులుగా కౌలురైతాంగాన్ని భ్రమలతో వంచించేందుకే పాలకవర్గపార్టీలు వ్యవహరించాయి.

కౌలురైతుల ఎడల ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న మోసకారి విధానాలను, కౌలుదారీ చట్టాలను కనుమరుగు చేసే విధానాలను గ్రహించి అందుకు వ్యతిరేకంగా కౌలుదారీ చట్టాలలో వున్న లోసుగులను తొలగించి ఆ చట్టాలను అమలుపరచాలని కౌలురైతులందరూ సమైక్యంగా ఉద్యమించటం ద్వారానే తమకు రక్షణ ఏర్పడుతుందని గ్రహించాలి. ★

Read! *Subscribe!!*

Class Struggle

English Organ of
Central Committee of CPI (ML)

Read! *Subscribe!!*

వర్గసంఘర్షణ కార్డులు

Hindi Organ of
Central Committee of CPI (ML)

